Po starom dobrom običaju, u pokladni smo utorak bili huncuti i fašniki te jeli krafne s pekmezom (kakve bi to bile krafne bez njega?!). Možda nismo pokazali svoje pravo lice, ali smo bar mišljenje, sve po onoj da ljudi pod maskama tek postaju iskrena lica.

(Rado bih natakla maske nekim političarima pa ih onda stavila pred mikrofon.)

Zašto je bio baš takav odabir uloga i zašto je našu školu napalo jato vještica (bez metli, molim), dalo bi se prodiskutirati. Normalno, kako to već biva, nakon norenja i norcanja, osvanula je Čista srijeda tijekom koje smo se posuli pepelom i bar za vrijeme korizme zavjetovali nekim boljim navikama (ili, nažalost privremenom, odrekli loših).

To što su se ove godine poklade poklopile s Danom žena, vjerujte, bila je međunarodna cvjećarska urota. Naime, cijena jedne jedine poluuvele ruže bila je viša od kompletne fašničke opreme. I tako su naše žene radije bile coprnice nego samo – žene.

{vsig}maskare{/vsig}